

slutningsforslag er til for at pege nye veje ud, som ikke er helt klart afstukket, men hvor man peger på nogle af de store problemer og mulighederne for at få dem løst.

På virksomhedsområdet skal man være lidt mere åben i tankegangen med hensyn til at bære penge med ind i virksomheder, hvor vi producerer noget, der gør både mennesker og samfund rigere uden at ødelægge det private erhvervsliv. Der synes jeg vi skal have meget mere tankevirksomhed i gang.

På boligområdet: Vi ved jo, bl.a. fra den aktuelle debat, hvor besværligt det er at lave de her ting. Jeg var så glad, da vi for 2 år siden i satsforhandlingerne afsatte 200 mio. kr. til de hjemløse. Jeg tænkte, det var fint, nu skulle vi have lavet noget ved det. Det har bare været så usigelig sejt at komme i gang. Det tror jeg alle sociale ordførere er bekendt med.

Her i weekenden har den næste historie så kørt, nemlig at de godt 2.000 yngre handicappede, der sidder fast på somatiske plejehjem, skal ud. Vi indgik et satsforlig sidste år, hvor vi indførte en ekstrem gunstig finansiering for de kommuner, der går i gang. Der sker bare ikke nok, og derfor tror jeg, vi har en pligt til konstant at presse på på det her område, nemlig de dårligst stillede grupper, og sikre både deres boligmæssige og virksomhedsmæssige situation, ellers tror jeg slet ikke, det lykkes.

Enhedslisten tilslutter sig forslaget, men var lidt bekymret over den del, der hedder virksomhedsdelen. Det tror jeg vi har brug for at beskrive lidt nærmere. Jeg tror i virkeligheden ikke, vi er så uenige.

Kristeligt Folkeparti havde nogle ret store blokeringer i forhold til enhver type af offentlig tilskudsvirksomhed. Det her er virkelig ikke sådan en meget ideologisk ting fra min side; jeg tilhører ikke den generation, der har et ønske om at statsovertage alle virksomheder. Det er ikke den dagsorden, der ligger. Der ligger den stillfærdige dagsorden, at vi har nogle sjove eksempler på, at mennesker, der ellers ikke havde et job, tager tilskud med ind i en virksomhed og går i gang med at gøre noget, der både hjælper dem selv, og som gør vores samfund rigere.

Der synes jeg simpelt hen, at vi uden de høje, ideologiske paroler skulle sætte os ned og lave hele den store perlerække af forslag, der ville gøre, at langt flere af de her mennesker fik lov til at deltage også i det arbejdsmæssige liv, hvilket jeg tror er meget vigtigt. Men tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et socialpolitisk råd.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 14./12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 16.35

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

SF opfordrer regeringen til at nedsætte et uafhængigt socialpolitisk råd, som skal være meget bredt favnende i forhold til socialt arbejde. Det er et forslag, vi har drøftet før.

Det socialpolitiske råd skal efter forslaget varetage udredende, oplysende og debatskabende funktioner om det sociale arbejdes udførelse og dets virkning.

Rådet skal endvidere have til opgave at følge udviklingen i det sociale arbejde samt at overvåge og vurdere såvel den offentlige som de frivillige organisationers indsats.

Regeringen er enig i, at der er behov for at nedsætte et råd, der specielt følger den sociale indsats over for de svageste grupper i vores samfund. Rådet skal være talerør for de allersvageste i vores samfund, og her tænker jeg på de hjemløse, de sindslidende, alkoholikere, narkomaner og prostituerede, men vi vil gøre det på en noget anden måde, end SF foreslår.

Vi mener, det er vigtigt at sætte fokus på indsatsen over for de svageste grupper i samfundet. Regeringen mener, at rådets opgaver skal være